

Στηρίζουμε τον αγώνα των εργαζομένων της ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΑ ενάντια στην τρομοκρατία εργοδοσίας και κυβέρνησης

ΤΑΞΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ για την Εργατική Χειραφέτηση Θεσσαλονίκης

Οι εργαζόμενοι της ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΑ δίνουν εδώ και εβδομάδες ένα σκληρό και δίκαιο αγώνα για να μην μετατραπεί και το εργοστάσιο τους σε ένα ακόμα εργασιακό κάτεργο. Η νέα διοίκηση της εταιρίας (ο όμιλος ΜΑΝΤΙΣ) αξιοποιώντας το νομικό οπλοστάσιο του νέου εργατικού «δικαίου» και των νόμων που ψηφίστηκαν στην ελληνική Βουλή τα τελευταία χρόνια – με επιστέγασμα το έκτρωμα Χατζηδάκη- θέλει να ξεμπερδέψει με τους παλιούς εργαζόμενους της επιχείρησης και τα κεκτημένα δικαιώματά τους, να διαλύσει το Σωματείο, να επιβάλει ατομικές συμβάσεις.

Η εταιρία ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΑ λειτουργεί πάνω από 125 χρόνια και είναι όχι μόνο βιώσιμη αλλά και κερδοφόρα. Το «σχέδιο εξυγίανσης» (όπως βαφτίζουν συνήθως τα προγράμματα περικοπής δικαιωμάτων και απολύσεων οι επιχειρήσεις) ξεκίνησε από την προηγούμενη διοίκηση, η οποία προχώρησε σε μεγάλο δανεισμό επικαλούμενη σχέδιο παραπέρα ανάπτυξης, εκσυγχρονισμού και δημιουργίας ομίλου εταιριών με εξαγορά άλλων. Αγοράστηκε η ΔΟΥΜΠΙΑ, η οποία υπερκοστολογήθηκε, όπως καταγγέλλουν οι εργαζόμενοι,

καθώς μια επένδυση των 2 εκ. ευρώ εμφανίστηκε να κόστισε 8 εκατομμύρια.

Το προηγούμενο διάστημα οι εργαζόμενοι και το επιχειρησιακό σωματείο είχαν αποφασίσει να «βάλουν πλάτη» και είχαν δεχτεί την υπογραφή ΣΣΕ με μειώσεις 20% στους μισθούς τους για δύο χρόνια. Αυτή η ΣΣΕ έληξε τον Φλεβάρη και στη διάρκεια της μετενέργειας ξεκίνησαν οι διαπραγματεύσεις για την υπογραφή νέας ΣΣΕ. Όπως όμως συμβαίνει πλέον σχεδόν σε κάθε επιχείρηση, η εργοδοσία εμφάνισε ένα νέο σχέδιο που προβλέπει την εθελούσια έξοδο παλιών εργαζομένων, επιβολή ατομικών συμβάσεων, κλείσιμο τμημάτων κ.α.

Η αρχή έγινε με την απόλυση 15 εργαζομένων που ήταν και μέλη του σωματείου για να σπάσει το ηθικό των εργαζομένων. Επόμενο βήμα θα είναι το κλείσιμο τμημάτων «λόγω υψηλού κόστους». Σε πρώτη φάση θα κλείσει το τμήμα οδηγών – πωλητών, σε δεύτερη φάση το τμήμα των χειριστών κλαρκ και μετά θα προχωρήσουν οι αναδιαρθρώσεις στο τμήμα παραγωγής.

Ενώ οι εργαζόμενοι καλούνται να πληρώσουν την «εξυγίανση» και τις επενδύσεις της εταιρείας, **η νέα διοίκηση έχει την απλόχερη στήριξη της κυβέρνησης και των δικαστικών μηχανισμών** για να ανταποκριθεί δήθεν στο κόστος δανεισμού που κληρονόμησε. Το σωματείο αναφέρει ότι η επιχείρηση είχε 11 εκ. έσοδα και 10 εκ. έξοδα, ενώ πιστωτές υποχρεώθηκαν να κουρέψουν 90% όσων τους όφειλε και τα χρέη υπέρ του Δημοσίου κουρεύτηκαν στο 50-55%. Συνολικά υπήρξε μείωση των χρεών 70-80%.

Αντίθετα, για τους εργαζόμενους η «δικαιοσύνη» είναι τυφλή και ανήμπορη καθώς δεν τηρείται ούτε καν το σχέδιο εξυγίανσης, στο οποίο προβλέπονταν όχι 85 απρόσωπες θέσεις εργασίας, αλλά όλοι οι εργαζόμενοι έναν έναν και με το αντικείμενο απασχόλησης τους, με λειτουργία της επιχείρησης με όλα τα τμήματα και με τους συγκεκριμένους εργαζόμενους. Δεν τηρούνται ούτε τα προσχήματα καθώς εδώ και δύο μήνες η εταιρεία δεν έχει δώσει εκκαθαριστικά μισθοδοσίας, για να μην μπορεί να αποδειχθεί ότι μονομερώς έχει περικόψει τα επιδόματα.

Εδώ και 3 εβδομάδες οι εργαζόμενοι συσπειρωμένοι και ενωμένοι στο σωματείο τους δίνουν έναν μεγάλο απεργιακό αγώνα. Τις ατομικές συμβάσεις υπέγραψαν μόνο 11 άτομα κάτω από εκβιαστικές πρακτικές και απειλές. Η εταιρεία ισχυρίζεται ότι έχουν υπογράψει 52 άτομα, πρόκειται όμως για τα 15 διευθυντικά στελέχη, για εργαζόμενους στις εγκαταστάσεις στην Αυλίδα Βοιωτίας, αλλά και για 9 εργαζόμενους που προσέλαβαν με συμβάσεις ορισμένου χρόνου για να καλύψουν τα πόστα των απολυμένων.

Ο όμιλος MANTIS προσπαθεί να στήσει απεργοσπαστικό μηχανισμό και έχει και πάλι την στήριξη των δικαστών, οι οποίοι με αποφάσεις τους έκριναν «παράνομες και καταχρηστικές» τις απεργίες ενώ εισαγγελέας διέταξε την σύλληψη των μελών του Σωματείου για «παράνομη βία», όπως χαρακτηρίζουν την απεργιακή περιφρούρηση. Η αστυνομία, ΜΑΤ και ΟΠΚΕ, λειτουργούν ως κρατική σεκιούριτι της ιδιωτικής εταιρείας, έχουν περικυκλώσει το εργοστάσιο και δεν δίστασαν να υλοποιήσουν την εισαγγελική εντολή ποινικοποιώντας έναν ακόμα εργατικό αγώνα.

Είναι ένας αγώνας που αναδεικνύει το σύνολο του σύγχρονου εργασιακού μεσαίωνα και της σύγκρουσης της εργατικής τάξης με το κεφάλαιο. Για τα δικαστήρια και την κυβέρνηση «νομιμότητα» είναι οι απολύσεις, οι ατομικές συμβάσεις,, οι μειώσεις μισθών, η ελαστική εργασία για την εργατική τάξη που αντιμετωπίζει συνολικά τη φτώχεια, την ανεργία και την ακρίβεια που λεηλατεί ακόμα και το πενιχρό εισόδημα.

Η «νομιμότητα» του κεφαλαίου βασίζεται στους νόμους που ψήφισαν όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων χρόνων.

Εδώ και 3 δεκαετίες ψηφίζονται νόμοι που σταδιακά κατήργησαν τις συλλογικές συμβάσεις, επέκτειναν και μονιμοποίησαν όλες των μορφές ελαστικής εργασίας (συμβασιούχοι, ενοικιαζόμενοι, εργολαβικοί κτλ), περιέκοψαν μισθούς, συντάξεις και δικαιώματα. **Τα διάφορα «σχέδια εξυγίανσης», όπως αυτό της ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΑ δεν θα ήταν τόσο εύκολο να εφαρμοστούν αν δεν είχε εγκαθιδρυθεί το σύγχρονο σκλαβοπάζαρο της ελαστικής εργασίας που εφοδιάζει τις επιχειρήσεις με πάμφθηνη εργατική δύναμη χωρίς δικαιώματα.** Η ελαστική εργασία δεν είναι «παιδί» της κρίσης, ούτε αφορά μόνο την Ελλάδα. Δημιουργήθηκε και γιγαντώθηκε σε εποχή καπιταλιστικής άνθησης 30 χρόνια πριν. Είναι μια ακόμα επιλογή του κεφαλαίου για να αυξήσει ακόμα περισσότερο τα κέρδη του μειώνοντας το εργατικό κόστος. Μέσω της ελαστικής εργασίας εκτροχιάστηκαν οι Συλλογικές Συμβάσεις πριν ακόμα αυτές καταργηθούν από τις μνημονιακές «μεταρρυθμίσεις». **Η «ευελιξία» της εργασίας είναι πολιτική που φέρει την σφραγίδα της ΕΕ** και είναι φαιδρή η προσδοκία ότι θα βελτιωθεί αυτή η κατάσταση από κυβερνητικές εναλλαγές.

Στην καπιταλιστική (Άγρια) Δύση η «τόνωση της ανταγωνιστικότητας» έχει φτάσει σε άλλο επίπεδο καθώς εφαρμόζεται μαζικά ακόμα και η «on call» απασχόληση, δηλαδή η σύμβαση μιας μέρας με ετοιμότητα κλήσης!

Πολύτιμος συνεργός των δουλεμπόρων είναι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της

ΓΣΕΕ, των συνδικαλιστικών και πολιτικών δυνάμεων που την ελέγχουν. **Είναι το μακρύ χέρι των αφεντικών** καθώς μετά από 30 χρόνια εφαρμογής όλων των μορφών ελαστικής εργασίας αρνούνται να εγγράψουν τους ελαστικά εργαζόμενους ως μέλη των σωματείων με δικαιολογίες όπως: «δεν προβλέπεται από το καταστατικό», «θα είστε προσωρινά εδώ». Αυτός ο διαχωρισμός των εργαζομένων είναι ολέθριος για το σύνολο της εργατικής τάξης καθώς τελικά συμπιέζει συνολικά τους μισθούς και τα δικαιώματα προς τα κάτω.

Ευθύνες έχουν και όλες οι δυνάμεις που αρνήθηκαν να δώσουν πραγματική μάχη ενάντια στο νόμο Χατζηδάκη, που έσπευσαν να δεχτούν τις διατάξεις για ηλεκτρονικές εκλογές νομιμοποιώντας το αντιδραστικό οπλοστάσιο των εργοδοτών και της κυβέρνησης.

Γι' αυτό ο αγώνας των εργαζομένων της ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΑ είναι αγώνας όλης της εργατικής τάξης, είναι ένας αγώνας που πρέπει να νικήσει. Να γίνει μέρος του συνολικού αγώνα ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική των κυβερνήσεων σε μια εποχή όπου η εργατική τάξη και ο λαός καλείται να πληρώσει με την ακρίβεια και τη μαζική φτωχοποίηση.

- **Να μην περάσει ο εκβιασμός της εργοδοσίας, να τσακιστεί στο τείχος της αλληλεγγύης η προσπάθεια τρομοκράτησης του αγώνα. Να σταματήσει κάθε δίωξη συνδικαλιστών και να μπει τέρμα στην αστυνομική βία**

- **Να σταματήσει η υπονόμευση της απεργίας με προσπάθειες να στηθεί απεργοσπαστικός μηχανισμός**

- **Άμεση ανάκληση των 15 απολύσεων**

- **Να προχωρήσει η υπογραφή ΣΣΕ. Όχι στις ατομικές συμβάσεις!**

Ανοίγεται μπροστά μας ένας νέος δρόμος που απαιτεί βήματα ενότητας των εργατικών αντιστάσεων, με ανεξαρτησία από τον υποταγμένο συνδικαλισμό με χειραφέτηση των εργαζομένων. Δεν αρκεί μόνο η άμυνα ανά κλάδο, απαιτείται και ο κοινός βηματισμός που θα ενοποιεί τους μόνιμους με τους συμβασιούχους, τους σταθερούς με τους ελαστικούς, τους ντόπιους με τους μετανάστες.

- **Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους. Δουλειά με δικαιώματα. Να μη γίνουμε δούλοι του σύγχρονου εργασιακού μεσαίωνα.**

- **Μείωση του χρόνου εργασίας** για να πάρουμε πίσω από τον κλεμμένο πλούτο που

παράγουμε. **Αυξήσεις μισθών-αποδοχών τώρα.** Για να ζούμε αξιοπρεπώς από τη δουλειά μας, για να καλύψουμε τις ανάγκες μας. Με συλλογικές συμβάσεις, κατοχύρωση και άμεση επαναφορά όλων όσων μας έκλεψαν.

- **Ελευθερία-δημοκρατία για τους εργαζόμενους και το λαό.** Με συνδικάτα ελεύθερα από κράτος-κυβερνήσεις και εργοδότες. Με πλήρη και διευρυμένα δικαιώματα στη συνδικαλιστική δράση, την απεργία, τον συλλογικό και μαζικό αγώνα.
- **Να διαγραφούν τώρα όλα τα χρέη του φτωχόκοσμου και των ανέργων** στο κράτος και τις τράπεζες.